

Izhaja vsak torek, četrtek in soboto. — Cena: Z celotno letno 36 K, za pol leta 18 kron, za četrt leta 9 K, za 1 mesec 3 kron. Posamezna številka stane 40 vinarjev. Na pismene naročbe brez pošiljave denarja se ne moremo ozirati. Naročniki naj pošiljajo naročnino po poštni nakaznici. Reklamacije glede lista so poštne proste. Ne-frankirani dopisi se ne sprejemajo. Na dopise brez podpisa se ne ozira.

NOVA DOBA

Uredništvo in upravnništvo se nahaja v Zvezni tiskarni v Celju, Strossmayerjeva ulica št. 3. Oglasi se računajo po porabljenem prostoru in sicer: za navadne oglase po 30 v od 1 mm, za poslana, namerana običnih zborov, naznanila o smrti, zahvale itd. 50 v od 1 mm, za reklamne novice med tekstom 2 K od vrste, Mali oglasi (največ 4 vrste) 4 K. Pri večkratnih objavah popust. Rokopisi se ne vračajo. Telefon št. 65.

IZDAJA IN TISKA ZVEZNA TISKARNA V CELJU. ■■■ ODGOVORNI UREDNIK VEKOSLAV SPINDLER.

Za dostojen politični boj — proti nasilju!

Ko je koncem junija t. l. demokratska stranka v Bosni priredila nekaj zborovanj, je srbska radikalna stranka zbornala od vseh vetrov upijano maso, ki je skušala zborovanja onemogočiti z najnasilnejšimi sredstvi: s kamenjem, vpitjem, z razdiranjem železniške proge, da bi demokratje iz sosednih krajev ne mogli se udeležiti, celo s poboji itd. Vsa poštena jugoslovanska javnost je takrat po početje najstrožje obsojala, obsojala je nasilje, katero se je z nasprotno politične strani uporabilo, obsojala je, da sta pest in kamen prevzela ulogo misli, ideje.

Nedavno temu — na Veliko Gospojnico — je priredila dr. Koroščeva stranka shod v Petrovcah. Celjski vodje socialnih demokratov so zbornali iz Celja, Liboj, Zabukovce in drugod nekaj svojih ljudi na shod ter so s kričanjem, žvižganjem in razbijanjem, da celo z dejansko silo onemogočili shod.

Sem gotovo zadnji, ki bi lomil kopje za klerikalno stranko. Toda zdi se mi nujno potrebno, da v interesu politične in javne morale sploh odločno povzdignem glas v imenu demokratske stranke proti takemu početju. Neizogibno in samoobsebi umevno je, da se je in da se bo narod ločil idejno v razne politične skupine; naravno in samoobsebi umevno je, da se med temi skupinami vrši boj za zmago ene ali druge ideje; naravno je, da vsaka stranka v demokratični državi ima pravico se posluževati vseh zakonito dovoljenih sredstev: časopisja, javnih in zaupnih političnih shodov, izobraževalnega dela itd., da pripomore idejam svoje stranke do zmage; naravno je končno, da nasprotna stranka potem enakega udejstvovanja delajo isto. To je idejalen idejni boj, to je plemenito tekmovalstvo, ki daje javnemu delovanju pečat smotrenosti. Medsebojno spoštovanje je pogoj poštenega političnega boja.

Zato z vso odločnostjo obsojam nasilje, s katerim se skuša onemogočiti prireditve nasprotnih strank. S tem ne rečem, da pripadniki nasprotnih strank nimajo pravice se udeleževati javnih prireditvev kake stranke, da nimajo pravice na javnih shodih s stvarnim pobijanjem izvajanj govornikov te stranke skušati pridobiti ljudi za ideje svoje stranke. Nikdar in v nobenem slučaju pa nas ne sme strankarska strast zavesti tako daleč, da z brutalnimi sredstvi onemogočamo shode nasprotnih strank.

Trdno sem prepričan, da bodo pristasi naše, pa tudi vseh nasprotnih strank z vso doslednostjo uveljavili to načelo spoštovanja stranke napram stranki, načelo smotrenega, dostojnega političnega boja med strankami, ki bodi merilo za našo politično moralo, za našo politično zrelost ne samo napram nam samim, ampak tudi na zunaj.

V. Spindler.

Fin. komisar J. Satler:

Valutni problemi.

(Dalje.)

Vpliv vojne na gospodarske razmere. Ozmimo se malo na naš gospodarski položaj pred vojno. Razven kapitalistov, ki so vsled visoke vrednosti kapitala živeli udobno življenje od visokih glavnih obesti, je splošna draginja denarja neugodno vplivala na naše gospodarsko življenje. Za izposojeni denar je bilo treba plačevati visoke obresti, ki so se gibale med 5 — 6 % pri javnih zavodih proti vknjižbi kapitala, med 6 — 8 % pri oderuških zasebnikih. Vsaka inicijativa za podjetnost je morala zamreti, kajti oni, ki ni imel lastne glavnice, si ni upal otvoriti kakega obrata ali osnovati podjetja iz strahu, da bi se isto zbog visokih pasivnih obresti naložene glavnice ne rentiralo. Visoka vrednost denarja se izraža v nizkih cenah ter zelo visokih obrestih. Kakor ubija gospodarstvo nendaravno nizka vrednost denarja, ki povz-

ročuje nevarne spekulacije, tako škoduje narodnemu gospodarstvu neredko visoka vrednost istega. Naš kmet je bil ves čas pred vojno v obupnem stanju. Dobre tri petine vseh kmečkih posestev so bile zadolžene in niti sin ni mogel poplačati onih dolgov, ki jih je prisiljen po razmerah napravil oče, ali celo ded njegov. Kmečki pridelki so imeli vsled splošne ugodne produkcije tako nizke cene, da kmet s skupičkom svojih pridelkov ni mogel poplačati niti visokih obresti svojih dolgov in je mogel temmanj dolgove odplačevati ali izplačati. Z izbruhom svetovne vojne se je njegov položaj hipoma predurčal. Produkcija je zaostala, ker so najbolj produktivne moči bile uporabljene v uničujoče namene, uvoz se je izmanjšal in pozneje popolnoma ustavil, vsled česar so začele skakati cene posameznih predmetov kakor pri kaki licitaciji. Te izvanredno visoke cene pa so nastale še le takrat, ko smo imeli že nekako inflacijo bankovcev, ki povzročuje nezaupanje v denar ter povzroča njegovo razvrednost. Na vsak način se torej denarna vrednost zniža potem omejene produkcije in intenzivnega povpraševanja po blagu z ene ter brezmerne porabo plačilnih sredstev na drugi strani. Ker so cene poljskim pridelkom visoko narastle, je bilo mogoče kmetu svoje dolge poplačati in se osvoboditi iz onega prekarnega položaja, v katerem je ječal pred vojno. S tem smo pridobili veliki plus v našem narodnem gospodarstvu, kajti jedro našega prebivalstva je osvobojeno od kapitalističnega suženjstva. Naš kmet bo mogel potem kapitala, ki si ga je pridobil med vojno, prirediti z vsestranskimi investicijami in melioracijami, ki bodo produkcijo zemlje mogle znatno dvigniti. Kmečki sin bo delal lažje dobil v šolah strokovno izobrazbo, ker mu bode zato na razpolago potrebna kapitala in iz strokovnega gospodarstva se bode razvil racionalno gospodarstvo. Vendar bodo pa vse te dobre posledice razvrednosti denarja skrajno paralizirane vsled nastale inflacije, ki nujno zahteva ozdravljenje denarne valute in ki se danes ne more izvršiti brez vsakih finančnih bolečin proste operacije.

Devalvacija denarja škoduje v znatni meri v trgovanju z inozemstvom. Vsled devalvacije padajo kurzi deviz in sicer tembolj, čimmanj ima država na razpolago zadostne množine zlata, da z njim paralizira to nevarnost, in čimbolj prekaša uvoz lastni izvoz.

Devalvacija ima torej na vsak način usodepolne posledice za državo, ker uvoz v veliki meri podraži. Kako neprijetno je občutiti razvrednost denarja v trgovini z zunanjimi državami, o tem morejo govoriti posebno države, katerih uvoz prekaša znatno izvoz. Angleška je mrzlično ščitila kurz svoji valuti v svesti, da ji vsako padanje njenih deviz prinese velikansko škodo. V markah računano je znašal angleški povprečni letni uvozni pribitek tekom vojne 10 milijard, ves uvoz pa dosti nad letnih 20 milijard. Kakšne velikanske svote bi morala na račun razlike v valutnem kurzu plačevati Anglija tudi pri malenkostnih kurznih razlikah, si vsak lahko izračuna. (Gosp. Krofta trdi v eni številki »Slov. Naroda«, da plača Slovenija pri okoli 600 vagonov sladkorja, ki ga dobivamo iz Češke, vsled manjvrednosti naše krone proti češki, na kurznih razlikah kakih 8.000.000 K.) Devalvacija denarja se najbolje izraža v deviznih kurzi, vsled česar hočemo govoriti o devizah in o faktorjih, ki vplivajo na tvorenje kurzov, obširneje.

(Dalje prih.)

POLITIČNE VESTI.

Nova vlada je 16. tm. zvečer v dvoru položila prisego. — Predstavnstvu se predstavi v soboto 23. t. m.

Naloge nove vlade. Glasilo demokratske zajednice »Demokratija« piše: Vlada g. Davidoviča ne bo in ne more biti strankarska, nego vlada, ki si stavlja za nalogo obnovo zemlje in

razrešitev vseh nujnih vprašanj. Vlada g. Davidoviča razpolaga z večino in hoče biti v prijateljskih odnosih z vsemi strankami v narodnem predstavništvu. Skrbela bo le za državne interese in ne bo odbijala od sodelovanja nobene politične skupine, ki jo vodi resna skrb za procvit našega troimenega naroda.

Boj novi vladi napoveduje mešanica vseh onih elementov, ki so se pri pogajanjih z vsemi štirimi branili vstopiti v vlado: srbski radikalci, hrvaški starčevićanci (Narodni klub), slovenski klerikalci (Jugoslovanski klub) ter razne druge male nezahtovljive skupinice. Dne 18. tm. popoldne so imele te skupine skupno sejo in so glasom poročil določile svoje držanje in takiko napram novi vladi. V prvi seji Nar. predstavništva ji hočejo izreči nezaupnico. Bomo videli!

Bačka in velik del Baranje — naša. Dne 18. tm. je prišla iz Pariza vest, da je mirovna konferenca prisodila naši državi celo Bačko in velik del Baranje z mestom Pečuhom vred ter z vsem rudniškim ozemljem v zaledju.

Bukovino je mirovna konferenca v celoti priznala Rumuniji.

Izvoljski, bivši ruski poslanik v Parizu, je v Parizu umrl.

Ljeningova vlada v Rusiji — odstopi? Iz Stockholma prihaja vest, da se Ljening v svojimi pristasi in sedajnimi člani sovjetske vlade posvetuje o odstupu.

IZ KOROTANA.

Kako je sedaj v Celovcu? »Drapost« od 18. tm. poroča, da je razporejen v Celovcu, odkar je zopet v nemških rokah, zelo klaverno, draginja neznoša: pšenična moka stane 15 K, mast 70 K, povojeno meso 50 K, koruzna moka 10 govedina 24 K; jajc, mleka in surovega masla sploh ni dobiti. Meter kratkih mehkih drv stane 100 K. Prebivalstvo je razlučeno na Lahe, ki so poprej obljubili pomoč, sedaj pa ne pošljejo živil niti za vinar. Celovčani bodo še mislili na razmeroma lepe čase pod jugoslovansko upravo.

Na velikem ljudskem taboru v Sinčevsi je bil zastopan tudi »Klub naprednih slov. akademikov v Celju« po svojem delegatu.

MARIBORSKE NOVICE

Vagon vžigalic zgorel je minolo soboto na mariborskem glavnem koldvoru.

Inženjerska pisarna. V najkrajšem času se v Mariboru ustanovi inženjerska pisarna pod vodstvom stavbenega inženirja Václava Fidrhele. Tvrdba bo strokovno izdelovala projekte za železniške, vodne, železne, železobetonske, mostne in cestne gradbe, kakor tudi za industrijska in gospodarska poslopja in hiše, ter zastopala stranke v tehničnih zadevah. Obenem se ustanovi tudi stavbeno podjetje za vse inženirske zgradbe.

Umrli je 19. tm. v Mariboru g. Ivan Kocuvan, nadučitelj v pokoju, v starosti, 83 let, v tamošnji javni bolnici. Služboval je nazadnje v Žalcu skozi 30 let. Pokojnik je bil oče znanega celjskega narodnega trgovca g. Ant. Kocuvana. Blag mu spomin!

PTUJSKE NOVICE.

Državna gimnazija v Ptujju bo s prihodnjim šolskim letom v vseh razredih slovenska. Z dijak, ki še ne obvladajo dobro slovenščine, se bo postopalo s primerno obzirnostjo.

Dr. Plachki, znani duševni oče gonje proti Slovincem pred in med vojno, je v vsej tišini zapustil Ptuj.

Okrajni zastop ptujski je v svoji seji 16. tm. odobril računski sklep za l. 1918. Račun glede galice za l. 1919 se je odobril, prebitek 1671 K se je določil za ustanovitev zveze kmet. po-

družnic s sedežem v Ptujju. Poročalo se je, da znaša škoda, katero je napravila voda zadnji čas na mostovih in cestah v okraju, nad 22.000 K. Odposlanci ok. zastopa se udeležijo sestanka 11. in 12. sept. v Celju, sklicanega od predsednika likvidacijske komisije v Celju. Dovolili so se prispevki za meščansko šolo, dijaški dom, obrtno-nadaljevalno in trgovsko šolo v Ptujju.

CELJSKE NOVICE.

V odboru Zveze vojnih invalidov v Celju so originalni bratci. Na naš članek v št. 87 so nam »na podlagi tiskovnega zakona § 19« (blagor ubogim na duhu!) poslali kilometersko skrpucalo v najkrajši slovenščini, da mora človek pol ure študirati vsak stavek, predno ga razume. Ko bi nam ne šla tako tesna za prostor, bi zaradi kuriozitet objavili kolobocijo v celoti, a žal ne gre. Da pa javnost vidi »resnost« in »stvarnost« gospodov popravkarjev, naj navedemo vendarle nekatere najznačilnejše stavke — za smeh in kratak čas. Trdili smo, da dobivamo iz vrst invalidov cele kupe dopisov o gospodarstvu v Zvezi. Seveda, gospodje odborniki v Zvezi več vedo ko mi in striktno trdijo sledeče: »Ni res, da uredništvo »N. D.« dobi raznovrstnih pism iz vrst invalidov.« Trdili smo dalje, da so stale deske za veselico »pri čorničkih« najmanj 4000 K. Gospodje popravkarji pravijo: »Ni res, da so stale deske 4000 K, res je, da so stale 4500 K.« Čin-bum! Urednik, zdaj si pa mrtev! — Pa šalo na stran. Glavna ost našega članka je bila naperjena proti dejstvu, da vlečejo pri Zvezi trije odborniki, predsednik, tajnik in blagajnik, skupno mesečno čez 2000 K plače, dočim bi po našem trdnem prepričanju in po prepričanju invalidov vse posle Zveze lahko opravljal en sam — seveda zmožen! — človek. Gosp. popravkarji nam v svojem skrpucalu to dejstvo tudi potrjujejo, zakaj izrecno pravijo: »Kar se tiče plac predsednika, tajnika in blagajnika, so itak današnjim živlenskimi razmeram se premala« (uboga slovenska slovnica!). Kar nič se ne ženirajte, gospodje! Najboljše je, če si enosvobodno določite vsak mesečno po 2000 K plače (kakor ste baje za vašega prvega predsed. določili), da bodo vsaj invalidi videli to vašo iskreno skrb in brigo za njihove koristi. Toda to si zapomnite, da naša slovenska javnost nikdar ne bo dovzetna za to, da si bo par ljudi iz vojnih invalidov namenjenih prispevkov ustvarilo udobno življenje za tistih par intervencij, katere so se dozdej izvršile. To tem gospodom odbornikom enkrat za vselej. Kadar pa bomo videli, da se društvo vodi zopet na strogo nepristranski podlagi, da je njegovo gospodarstvo reelno in res v prid invalidom, ne pa samo posameznim osebam, bomo društvu z našim listom zopet z veseljem na razpolago.

V celjski sirotišnici in hiralnici še vedno pašuje nemški učitelj Wolf, ki je iz zavoda napravil pravo ponemčevalnico. Otroci dosledno pozdravljajo z Grüss Gott! in »Heil« in so po večini zagrizeno nemško-nacionalno vzgojeni. Može je bil tako drzen, da je pri vodstvu ljudske šole zahteval, naj se celo slovenski otroci vzamejo v nemške razrede. Čudno je tudi, da morajo naši državljani plačevati za otroke po 120 K mesečno v zavodu, daš glavarstvo daje tja cele vozove živil. Čudno je dalje, da se mnogo otrok iz naše države ne sprejme, dočim so v zavodu celo nemški otroci iz Gradca. Ali mestni urad res še ne smatra za primerno, da razmere v sirotišnici, ki tudi v drugih ozirih niso vzorne, končno uredi in odda vodstvo zavoda slovenskemu človeku, ki bo napravil tam red?

Svarimo! Iz krogov slovenskega občinstva dobivamo pritožbe, da se mestni uslužbenec Suppantchitsch pri pregledovanju stanovanj na slovenske stranke surovo zadirja, dočim je z nemškimi strankami sladek ko med. Upamo, da bo mestni urad gospoda poučil, da se

ima napram vsem strankam vesti enako dostojno ter da mora s slovenskimi strankami tudi slovensko govoriti. Če pa tega ni zmožen ali noče, pa mestni urad ve, kaj ima storiti!

Kdo ga štiti? Prejeli smo: Z zamnjanjem in začudenjem čitam v Vašem listu o popustljivosti mestnega urada proti bivšemu ekonomu P. Derganzu, ki bi moral že davno izprazniti stanovanje na kralja Petra cesti in je oddati novemu oskrbniku, ki mu pa mestni urad rok za izselitev vedno znova podaljšuje in mu je baje sedaj zopet dal rok do — 15. sept. Čujem tudi med slovenskim občinstvom na to postopanje zelo pikre opazke. Čudoma se tudi jaz vprašujem o vzrokih, zakaj se baš tega človeka tako štiti, posebno če se spomnim dogodka, ki sem ga doživel med vojno v času, ko je bil Derganz kot jungschiitzenhauptmann v največjem sijaju. Nekega jutra me je ta velmožni gospod, sedeč na mostni ograji, mimoidočega nahrulil nemško, kaj da čitam. Ko mu odvrnem seveda v našem jeziku, da ga to čisto nič ne briga in naj pasante v miru pusti, je zgrabil srdito za ročaj svoje bridke sabljice in se zadržal name v svoji imenitni nemščini: »če ne bote nemški govorili, posekam vas na drobne kosce!« Ko ga vprašam, kdo da je, zakriči: »jaz sem oficir«, nakar me odvrnem, da njegove manire niso oficirske. Ali je morda g. D. že tudi to pozabil? — Potem se pa naj še kdo čudi, če ne razumemo celjski Slovenci, zakaj se takemu človeku s strani gospodov na mestnem uradu gre s tako uslužnostjo na roke?! Nič ne rečem, če se pusti v miru Nemce, kateri so politično bili nedolžni; protežiranje človeka pa, ki se je ob vsaki priliki s satansko zagrizenostjo zaletaval v vse, kar je slovensko, je — milo rečeno — škandal! — S.

Še enkrat »Waldhaus«! Iz krogov občinstva smo sprejeli: Gozdna gostilna se je oddala v najem nekemu natakarku kavarne Koss. To je menda že gotova stvar. Kako je do tega prišlo, nam še pa ni povsem jasno. Novi najemnik gostilne je iz prejšnjih časov znana poulična prikazen, velik hajlovec, kateremu se je tudi sedaj na obrazu videla jeza, ki v njem kuha, če je moral z gosti slovensko občevati. Gostilna pa je občinska last in sklepal je o oddaji gostilne gerentski svet. Ponudnikov je bilo tudi slovenskih dovolj, ki so ponujali jednako in celo večjo najemnino, neglede na to, da je svoječasno merodajen činitelj na magistratu baje tudi izjavil, da pride gostilna na vsak način zanesljivo Slovencu v roke. Kako je torej moglo priti do tega sklepa, nam je čisto nerazumljivo. Ali se je hotel tukajšnjim temnim elementom zagotoviti varen kotiček, kjer bodo poljubno mogli rovariti zoper osovraženo Jugoslavijo? Ta oddaja je razžaljena za slovenske ponudnike, razžaljena za slovensko javnost sploh. Zahtevamo revizijo sklepa!

Kopanje v Savinji pod »Waldhausom«, tako se še vedno imenuje ona gostilna, je zelo nevarno. Mali in veliki smrkvci mečejo kamenje na vse strani. Če plavaš, ti prileti pred nos kamen. In če se šeta kaka družba na onem bregu nič zlega čuteč, je kar naenkrat kamen v njeni sredini. Opetovano smo že pisali o mladih in starih pobalinih, ki se zabavajo na tak način. Sedaj se nam pa zdi umestno, gostom priporočiti, da takega lahkomišelnega zločinca sami vzamejo v svojo sredo. Oblasti zadeva najbrže ne zanima.

Ponočen nemir ob Savinji je že uprav neznosen. Ko se proti polnoči vaše vinskih duhov polne »čete« iz krčm na Bregu, ki jim vsled slabega ponašanja gostov preti najslabši sloves, je napočila za prebivalce onega okraja ura trpljenja. Divje vriskanje, hripav vrišč, »popevanje«, kletve itd. Odlikuje se tudi krasni, prenežni spol. Treba vsekakor doseči, da se bo policija zanimala za te večje in netopirje.

Tvrdba Westen v Gaberju, ki nam na vprašanje v zadnjem listu glede podpiranja (ali morda tudi informiranja?) inozemskega lista »Wiener Mittag« dolguje odgovor, posluje doma in na zunanje izključno nemški. Nima niti enega, slovenskega jezika popolnoma zmožnega človeka nameščenega, ki bi bil neoporečno več korespondence.

Javnosti! Pišejo nam: V kakšnih časih je še blažena nemščina v Celju, priča očividec: Mesar S. v Kolodvorski ulici se še nikakor ne misli privaditi slovenščini, ker se poslužuje, kadar govori s svojim vajencem, le blažene nemščine, čeravno je ta ne razume. Vpričo odjemar-

cev ga zmerja s »Verfluchter Krainer, der nicht deutsch verstehen will!« Najbrž dela to svojim odjemalkam na ljubo, katerih neka mu je pritrčila in pripomnila: »Mit der slovenischen Sprache kommt man nicht weit; höchstens noch nach Belgrad.« — Očividčevo mnenje je, da mora to ravnanje podati javnosti!

Kaj nam pomaga? Mestni magistrat celjski je izdal na dveh tablah tržne cene, po katerih naj bi se kmetije in meščani ravnali. Med drugim čitamo tudi: jajca po 50 vin. Na Ponikvi pa pusti oblast, da se javno izklicuje, da trgovec N. N. skupluje jajca po 1 K. Tako slepomišljenje je res od sile!

Evgen Pancer v Celju. Poznati hrvatski recitator i humorista, koji je u svim većim gradovima Jugoslavije priredio vrlo uspjele literarne i šaljive večeri, zadnju u Rogoškoj Slatini, priredit će i u Celju u četvrtak 21. o. m. j. veliku šaljivu i literarnu zabavnu večer. Potanje na oglasima. Kako ovaj jedini hrvatski humorista i recitator prvo put u Sloveniji nastupa, nadamo se brojnom odzivu našeg općinstva. Sveukupna štampa izrazuje se o njemu izvrstno, puno hvale za umjetnički užitak i birani raspored, a bit će ocjene izložene na javni uvid.

Opozarjamo občinstvo še enkrat, da se je gospodarski urad okr. glavarstva preselil v hotel pri pošti (Rebeuscheg) v 1. nastr. soba 20—25.

Društvo slovenskih odvetniških in notarskih uradnikov v Celju objavlja: Na mnogovrstna vprašanja priobčujemo vsebino sklepov celjskih odvetnikov in notarjev z dne 23. julija 1919, katere je uradništvo vzelo na znanje: 1. Brezplačno delo v pisarnah je izključeno. 2. Uradnik začelnik po največ 2-mesečni službi mora dobivati mesečno plačo 200 K. 3. Za stenografe in stroje pisce se ustanovi najnižja mesečna plača 300—600 K. Stenograf in stroje pisec je oni, ki se kot tak sprejme v službo ali pa se skoz 6 mesecev uporablja v tesnopisju ali stroje pisju. 4. Mesečna plača sollicitatorja znaša najmanj 500—900 K. — Kot sollicitator se smatra oni uradnik, ki je usposobljen za sprejemanje preprostih informacij, za knjigovodstvo, za izvršila in zemljejknjižna dela in priproste pogodbe ter več v pristojskih predpisih. 5. Za koncipijente se določi mesečna plača 600—1000 K. 6. Te plače veljajo za dobo od 1. julija 1919 naprej. 7. Z navedenimi nastavki je ustanovljena najnižja plača za vsako pojedino kategorijo, ne pa najvišja. Visokost najnižjega nastavka je odvisna od zmožnosti uradnikov in splošnega prometa pisarne. 8. Tretjina teh plač se smatra kot draginjska doklada. 9. Prispevek za bolniško zavarovanje plača šef. 10. Za vse pisarne velja izvezmi nedelje in praznike največ 7-urni delavnik. Uradne ure so dopoldne od 8—12., popoldne po šefovi volji od 14.—17. ali 15.—16. ure ali drugače, toda v nobenem slučaju nad 3 ure. 11. Koncipijentom in sollicitatorjem, če so na komisijah, pripada tarifa pristojbina za zamudo izven pisarniških uradnih ur. 12. Med uradniki in uradnicami ni delati razlike. 13. Zaradi dosedanje stavke ne izvaja noben šef za svoje uradništvo neugodnih posledic.

Obrtniški sestanek v četrtek 21. tm. ob 8 uri zvečer pri Percu v Gaberjih, nakar ponovno opozarjamo.

Vsem članom »Slov. D(dijaškega) društva v Celju« naznanjamo, da naj pridejo gotovo k izvanrednemu občnemu zboru, ki se vrši v gostilnici pri Jeleni, Kralja Petra cesta, v soboto 23. avgusta t. l. Ura se še naznani. — Odbor.

Za slovenske invalide je vpsal odvetnik dr. Fr. Roš v Laškem iz kazenske poravnave v zadevi Planinc ca Škrainar 20 K.

Restauration »Waldhaus« ob Savinji ima še vedno stari napis. Predlagamo javnosti, da razmišlja. da-li ne bi kazalo imenovati gostilno — »nad Sotesko.« Na eni strani Savinja s kopališčem, ozka cesta, nad njo pod gajem gostilna. Dobra ureditev in vredna postrežba bi pritegnila dokaj gostov.

»Klub naprednih slov. akad. v Celju« priredi v petek, 22. t. m., poučni izlet v drž. cinkarno v Gaberjih. Vabijo se vsi člani kluba, starejšine in vsi dijaki-srednješolci mesta Celja in okolice. Zbirališče pri vojniški mitnici na kralja Petra cesti ob pol 10. predpoldne. Odbor.

Narodnemu občinstvu! Novoizvoljeni odbor akademično-ferijalnega

društva »Klub slovenskih akademikov v Celju« se obrača do slov. javnosti s prošnjo, da ga blagovoli podpreti s književnimi darovi, da se bode mogel tudi v naprej posvetiti svojemu zvišenemu cilju, izobrazbi ljudstva. Naše društveno delovanje je bilo vsled izbruha svetovne vojne do današnjega dne prekinjeno in do malega skoro popolnoma onemogočeno. Zdaj pa, ko smo se povrnil v milo našo, svobodno domovino, hočemo s podvojenimi silami nadomestiti to, kar je bilo med tem časom zamujenega. Preveč bi bilo govoriti o pomenu in dosedanjem delovanju našega »Kluba«, ki mora biti pač slehernemu Celjanu in vsakemu zavednemu Slovencu do cela znano. Omenim naj le dejstvo, da smo vsled neumnega in nesebičnega delovanja uživali splošen ugled in spoštovanje po celi Sloveniji. Naša deviza je bila in ostane tudi v bodoče ljudska izobrazba. Ustanovili smo dosedaj že petero javnih ljudskih knjižnic po slovenskem Štajerju ter se pripravljamo za ustanovitev šeste, ki bode imela svoj sedež v jugoslovanskem Korotanu, kojega v narodnem oziru mlačno prebivalstvo je nujno potrebno duševnega poleta.

DNEVNE NOVICE.

Redko rodoljubje. Gosp. Tihomir Gjorgjevič prejel je od svojega starega prijatelja pismo, katero brez komentarja prijavljamo v izveščku: »Fresno, Cal. 15. aprila 1919. Spoštovani prijatelj! Tudi jaz sem doprinesel svoje žrtve v krvi na oltar demokracije in svobode sveta: izgubil sem dva sina - oba dobrovoljca pod 18 leti - jednega (Gojka) 1915. leta pri Draču, drugega (Jova) na Argonah v Franciji dne 4. oktobra 1918. Drugi sin bil je kot amerikanški vojak zavarovan za 10.000 dolarjev, katere svota se izplača v mesečnih obrokih v 20 letih. V svoji poslednji volji določil je pokojnik zavarovano svoto svoji materi. Midva sva pa sklenila porabiti to svoto v dobrodelne svrhe in to na ta način, da do smrti izdajeva po 100 dinarjev mesečno petorici siročadi naših palih boriteljev, vsakemu po 20 dinarjev, ostanek padava v banko kot pokojnikov fond, s katerim bodeva še svoječasno razpolagala, kakor bodeva smatrala za najbolje. Pobrignal sem se že po Aleksu Šantiču (ako je živ) za dve siroti, jedno iz Bosne, jedno iz Hercegovine, in po Milanu Marjanoviču za jedno iz Hrvatske, Vas pa lepo prosim, da mi po svoji previdnosti najdete jedno siroto iz Srbije in jedno iz Slovenije, in da mi pošljete njihove natančne naslove, da pričem s pošiljanjem podpora. Nisva bogata niti v drugem imetju, toda možno nama je shajati tudi brez tega novca; razun tega pa želiva, naj naš Jovo še mrtev koristi svojemu narodu, če to že ni mogel živ. Vaš vsakdanji prijatelj in spoštovatelj V. Radojevič s. r.« Gospod Veljko Radojevič je rodom iz Ercegnovega in je že pred mnogimi leti odšel v Ameriko ter se nahaja sedaj v Kaliforniji. Bavi se izven drugih poslov s književnostjo in novinarstvom.

Suppanz na Pristovi kupuje jajca po 120 komad. Ne pišemo tega, da bi opozorili nartj pogoltni ljudi, ampak zato, da bi se tudi oblast nekoliko zavzela za jajčarja — barona Zupanca. Blagi mož kupuje jajca, poganja ceno in izvaža blago v Avstrijo, odkoder dobiva kompenzacijo. Gotovo je, da je jajec pri nas v izobilju; ni pa nikjer zapisano, da jih mora kdo tako drago plačevati za izvažanje. Suppanz zasluži tako-le: Jajca računa na Dunaju gotovo po 2 kroni iz skladišča Pristova, dočim si da računati kompenzacijsko blago primerno nizko. Nam v Jugoslaviji pa računa kompenzacijsko blago zopet zelo drago. Tako se delajo novi milijoni na račun uboge pare v Jugoslaviji.

Slovenskim absolventom kmetijskih šol! »Društvo absolventov kmetijskih kmetijskih šol« je svoje vsled vojne ovirano delovanje oživilo. Združitev jugoslovanskih pokrajin v eno državo je to društvo razširilo svoj delokrog na celo Slovenijo. Dosedaj se je vršilo več rednih sestankov. Glasom premenjenih pravil je društvo preosnovano za vse slovenske absolvente kmetijskih šol in želeli je, da isti čimprej pristopijo k našemu društvu. Razširjenemu delokrogu primerno se ima razširiti tudi društveni odbor, v katerem bi bili zastopani tudi izvenkranjski slovenski absolventi kmetijskih šol. Po-

zivljamo vse tovariše-absolvente, da se v lastnem interesu zanimajo za društvo in nemudoma prigrasijo svoj vstop. Članarina znaša 12 K letno, in naj se pošilja blagajniku društva, tovarišu Rado Medicu, Dunajska cesta šte. 50 Ljubljana, kjer se dobivajo tudi brezplačni izvodi društvenih pravil. Društvo je nepolitično, ter se briga samo za stanovske in strokovne koristi svojih članov ter za povzdigo kmetijstva. »Društvo slovenskih absolventov kmetijskih šol«.

Neverjetno! Kakor vidimo iz nekega dokumenta z dne 21. jul., ima občinski urad v Oplotnici še danes, 10. mesec po preobratu, vedno samonemški pečat »Gemeindeamt Oplotnitz, pol. u. Ger.-Bez. Gonobitz, Steiermark.« Kaj še vedno spimo?!

»Československe listy«, glasilo Čehoslovakov, so začeli izhajati kot tednik v Zagrebu. List bo propagiral kulturno, gospodarsko in politično vzajemnost Jugoslovancov s Čehi. Umevanje narodne dolžnosti med Čehi kaže dejstvo, da so zbrali Čehi v Beogradu za list en večer 15.000 K. List stane 40 K letno in ga prijatelj Čehov toplo priporočamo.

Učni tečaj za babice se vrši od 1. okt. t. l. naprej na šoli za babice v Ljubljani. (Glej razglas v današnjem listu!)

Sokolstvo.

Sokolski zlet v Kočevje je priredila 17. tm. sokolska župa Ljubljana l. Uspel je sijajno. Nad 7000 ljudstva je prišlo od vseh strani.

Sokolska slavnost v Ormožu 15. tm. je veličansko uspela. Nad 2000 ljudi je napolnilo veselične prostore. Nastop Sokolov je ljudstvo navdušeno pozdravljalo.

Sokol v Šoštanju. Predpriprave za okrožni zlet celjske Sokolske župe v Šoštanj dne 7. septembra o priliki 10-letnice domačega društva so v polnem teku. Vložena je prošnja za posebna vlaka iz Celja in Dravograda v Šoštanj in nazaj tako, da so vsi predpogoji za lepo udeležbo po ugodni zvezi dani. — V dolgi dobi trpljenja se je rodilo in okrepilo do sedanje moči naše sokolstvo, gledajoč pred seboj našo bodočnost: zarjo novega dne, zlato svobodo, ki je morala priti! Proslava naše 10-letnice naj bo dokaz, da sokolsko delo ne počiva nikoli, da gre naša pot naprej! Apeliramo na vsa bratska društva, da se v največjem številu udeležijo te pomembne prireditve, pravega ljudskega tabora za Šaleško dolino. Širimo poslanstvo sokolske ideje med narod, da spozna isti, da je v tej plemeniti mladini, ki se zbira krog sokolskega prapora, povračilo, da je v našem delu ljubezen. . . Dne 7. septembra vsi v Šoštanj, kjer je vedno kljubovala naša trdnjava vsem naskokom narodnih sovražnikov!

Iz jugoslov. dem. stranke.

Strankin zbor krajevne organizacije JDS v Celju se je vršil minoli ponedeljek 18. t. m. Mala dvorana Nar. doma je bila polna članov in članic. Zborovanje je otvoril in vodil predsednik KO dr. Kalan, ki je povdarjal potrebo, da zavzamemo stališče napram najnovejšim dogodkom v Beogradu. Dr. Kukovec je obširno poročal o spremembi v vladi. (Njegov govor smo v izveščku objavili že v zadnji številki.) K debati so se oglasili gg. Rebeck, ki ji izražal dvome nad srečo zakona s soc. demokrati; dr. Reisman, ki je povdarjal, da nas ta zveza more in mora podžigati k izpolnovanju socialnih nalog, katerim se ne smemo upirati; dr. Jos. Sernec je označil kot najnujnejša vprašanja, ki čakajo rešitve, vprašanje draginje kruha, mesa in obleke, ter vprašanje valute; Prekoršek istotako svari pred slepim odklanjanjem sodelovanja s soc. demokrati, zakaj nevarnejši nego ti so nam — vojni dobičkarji; dr. Vičar priporoča istotako, ne takoj obsojati, ampak čakati na sadove nove zveze; Pfeifer priporoča enako vztrajnost in žilavost v delu, kakoršno kažejo socialisti; dr. Kukovec izvaja, da zveza s socialisti ni naša srčna želja, ampak v danem trenutku narodna in državna potreba. — Na predlog urednika Spindlerja se je sprejela sledeča resolucija: Zbor smatra preokret v vodstvu naše države kot etapo v na-

šem državotvornem procesu; želi, da koalicija naprednih in demokratskih elementov, ki je prevzela vodstvo našega državnega življenja, z ozirom na resnost položaja z vso odločnostjo čuva edinstvenost države, da posveča posebno pažnjo utrjenju državne misli, izboljšanju uprave, rešitvi najnujnejših gospodarskih in socialnih nalog bližnje bodočnosti, zlasti vprašanju draginje, prometa, valute, agrarne reforme itd.

Javen shod JDS v Majšperku je v nedeljo 24. t. m. ob 8. uri v šoli. Govori dr. Gosak iz Ptuja.

Slov. Bistrica. Na zaupnem sestanku dne 17. t. m., na katerem je bilo število tukajšnjih posestnikov prijavilo svoj vstop v jugoslovansko demokratsko stranko, je bil izvoljen sledeči krajevni odbor: Predsednik: posestnik Franc Tomasini v Zgornji Bistrici; tajnik: dr. Josip Pučnik, odvetnik v Slov. Bistrici; odborniki: Anton Avguštin, posestnik in gostilničar, Ivan Gumsej, ključavničarski mojster, Dr. Florjan Kukovec, odvetnik, vsi v Slov. Bistrici, posestnik Štefan Orthaber na Spodnji Poljskavi, posestnika Štefan Verbek in Marko Furman v Oslu, posestniki Anton Goričan, Ivan Zafošnik ter Franc Prevolnik na Spodnji Ložnici.

DOPISI.

Gasilno društvo na Vranskem priredi v proslavo 35-letnice obstoja v nedeljo 24. tm. ob 3. uri pop. na vrtu gostilne Slovan veliko slavnost s sodelovanjem »Vranske Vile«, srečolovom, godbo, šaljivo pošto itd. Domačine in sosedo pričakujemo v mnogobrojnem številu!

Iz Ksaverija v Sav. dol. Dne 10. avgusta t. l. smo obhajali združeni Cirilmetodarji iz Ksaverija in Ljubnega v gostilni pri Slatinšču v Radmirju narodni praznik. Zbran je bil tu cvet narodno zavednih Jugoslovancev iz Ljubnega in Ksaverija, ki ve ceniti pomen C. in M. družbe, katera z velikim trudom deluje v ogroženih krajih, ter na ta način rešuje od sovraženika ugrabljeno slovensko deco. Vabilu se je odzvala tudi priljubljena in požrtvovalna učiteljica gospodična Tonči Ježovnikova iz Mozirja. Kot organizatorica C. in M. podružnic se je prepričala, da naša podružnica v dobi nesrečne vojne ni spala; poglajala pa je v svobodni naši državi močno koreniko, ki bo v bodoče dovajala obilo hrane lepo razviti in močni cvetki — C. in M. družbi. Odbor pod posestvom g. Fr. Kolenc-a iz Juvanja in 84 članov, ki so poklonili C. in M. družbi 289 K.—, nam priča, da se zgorajšnja trditev ne bode izjalovila. Po pregledu in odobrenju računa se je gđc. Ježovnik-ova spominjala umrlih članov ter je v dolgem in jedrnatem govoru navduševala zborovalce za dobro narodno stvar. Ožigosala je kruto in barbarsko postopanje naših nasprotnikov ter je slednjič prešla na ujedinjenje in sijajno zmago troedinega naroda, katerega je osvobodil naš kralj Peter I. iz suženstva. Sledila je neprijetna prosta zabava, katero je poveščevala narodna pesem.

Veselica v Mestinju je preložena, ker se vrši isti dan veselica na Ponikvi in v Rogatcu.

C. M. podružnica na Ponikvi ob juž. žel. priredi v nedeljo 24. t. m. ob 3. popoldne veliko ljudsko veselico pri g. Žličarju na prostem. Čisti dobiček je namenjen C. M. družbi in slov. invalidom. K obilni udeležbi vabi odbor.

V šmarskem okraju so najbolj zanemarjene okrajne ceste! Tako tožijo navadni vozniki kakor tovarniki, kolesarji in avtomobilisti. Stanje cest spričuje, da že nekaj let niso dobile nasipa. Ker so pa do ozkega tira z raznim ščavjem preraščene, ni razločiti cestnih jarkov, ni oskrba cest v večjih rokah. Ako so domačini tako strpljivi, da ne izsilijo od okrajnega zastopstva boljših cest, slobodno jim. Drugi potniki pa zahtevajo od okrajnega zastopa zaščite svojih jeter in kosti. Zaveda se naj tudi, du vodijo v državno kopališče Rogaška Slatina glavne dovozne ceste skozi šmarski okraj. Če sedanji šmarski zastop ni kos ceste v redu imeti, je treba ga nadomestiti s komisarjem, s svetom in novimi službenci.

Slov. Bistrica. Naši vrli narodni železničarji — begunci prirede v nedeljo 24. avg. ob 3. uri popoldne na vrtu g. Ant. Avguština veselico v korist otroškemu vrtcu. Nastopi pevski zbor,

igra Napolitan. Z ozirom na blagi namen pričakujemo od domačinov in sosedov obilne udeležbe.

Iz Konjic. Zaprl so šoferja Matveža Eggerja, trdega Nemca, ki je letošnjo leto pri knezu Windischgruetzu pokradel razno zlatino, srebrnino, obleko, itd. Več stvari so našli pri njegovi ljubici oziroma pri njenih starših.

Cven. Umrila je gospa Marija Pušenjak, nadučiteljeva žena, v starosti 61 let.

TRGOVINA, ORBT IN NARODNO GOSPODARSTVO.

Živinozdravnik BAŠ:

ŽIVINOREJA.

Koristnejši del živinoreje je prodaja prirastka, če tudi s tem še ni rečeno, da bi ne bil to važen del, od katerega mora zavisteti način živinoreje, če se naj ta splača, in da bi bila pri nas trgovina z živino dobro urejena.

Potrebno bi to sicer bilo, ker dobra prodaja je najboljši proizvajatelj in nobena subvencija ne bi mogla naši živinoreji pomagati toliko, kakor eden sam dober trgovec, ki bi prodajal naše živinske proizvode pod pravim imenom in jim s tem preskrbel sploh ime, če ne že dobrega imena.

Dosedaj je šla vsa naša živina po večjih tujih prekupcih pod tujim imenom, če je bila dobra, kakor pliberške ovce, ki so vse zrasle v Solčavskih planinah, in medjimurski konji, katerih večina je bila v resnici Savinjskega poroda, če je bila pa slaba, dobila je že še pridevek kranjski. Obenem je šel tudi dobiček v tuje roke in izostal je dober vpliv, ki ga ima na živinorejo že dobro ime samo in pa trgovsko povpraševanje.

Ne mislim pri tem mešetarjenja od sejma do sejma, česar gotovo nimamo premalo in bi bilo dobro, če bi se pri tem potratena energija porabila bolj plodonosno za posameznika in za splošnost, ampak resnična trgovina z živino nam je potrebna, trgovec, ki zna poiskati vsakokratnemu blagu najprimernejše tržišče in ki zna tudi na zunaj primerno opremiti in napraviti reklamo.

Trenotno je sicer trgovina vsled prometa in valute omejena na najbližje si kraje in je le mešetarjenje z vsemi svojimi in povojnimi nerednimi izrastki. Dobro pa bo, če se zdaj o pravem času primerno ukrene, da bomo našo žival sam prodajali pod svojim imenom in za se sami kupovali za nas dobro in plemenito sposobno blago, ne pa da bi se v naprej prevzemali vse, kar drugod ne gre.

Več od subvencij, ki kaj malo koristijo in veliko požrejo, bode koristila živinoreji podpirana in reelna domača trgovina z živino, ki bo tudi sama po sebi odpravila nerealno mešetarjenje.

Če naj bode pa trgovina v rokan tujcev ali posameznih naših ljudij, ali pa najprilneje v okviru združništva, o tem pa ne more odločiti drugi, kakor živinorejci sami. Za dobrobit živinorejcev se gre, za biti ali ne biti, tega se moramo zavedati, pri določevanju plemen, pri izbiri plemenic in plemenjakov, pri oživenju reelne trgovine in kar je še tega, pa vidimo, da govori k temu vsakdo, ki je kedaj gojil zajce ali bil na nekaj sejnih, ne zmenijo pa se za to živinorejci sami, ne vzamejo svoje zadeve v svoje roke niti toliko, da bi bilo dovolj rejcev vsaj za vzdrževanje plemenjakov in druge najprimitivnejše potrebe, in samo čakajo, kaj jim nakloni ne vem kdo. Živinoreja prospeva samo potom organizacij, to pa tako dolgo ne bo, dokler organizirajo živinorejce od zunaj v vsemogoče svrhe še, sami pa ne sodelujejo, ki bi morali odločati.

Imovina naših državljanov na Ogrskem. Finančno ministrstvo v Beogradu je z odlokom od 3. avgusta 1919 obvestilo delegacijo ministrstva financ za Slovenijo in Istro v Ljubljani, da osrednja vlada ni pozvala naših državljanov, da v zmislu zahteve madžarske sovjetske vlade prijavijo svojo imovino na Ogrskem, ker je francoska vlada proglasila vse tozadevne dispozije Bele Kune za prosto tatvino. Te dispozije za naše državljanje ne morejo imeti nikakih pravnih posledic. Naša osrednja vlada kakor tudi vse ostale zavezniške vlade so v tem vprašanju izjavile, da soglašajo z naziranjem francoske vlade. Zavezniške vlade bodo same — brez poprejšnje prijave posameznih strank — mednarodnim putem vzele v zaščito interese svojih državljanov.

Zakon o postopanju z imovino podanikov neprijateljskih držav z dne 17. avgusta 1915, ki se je vsled sklepa ministrskega sveta z dne 5. februarja 1919 razširil na celo kraljevstvo Srbov, Hrvatov in Slovencev, obsega v svojem čl. 4 kot imovino tujih podanikov tudi ves gotovi denar, vrednostne papirje in razne denarne prejemke. Vsled tega se v zmislu čl. 19 in 21 tega zakona ne sme ničesar izplačati, kar bi imeli podaniki neprijateljskih držav terjati od pozameznikov ali podjetij, (domačih, tujih, mešanih) ampak z ozirom na čl. 22 zakona postopati po čl. 11 tega zakona in izročiti Upravi fondov. Zategadelj in pa na podlagi čl. 20 zakona o postopanju z imovino podanikov neprijateljskih držav, čl. 3, 5 in 16 pravilnika za izvedbo tega zakona je odredil minister trgovine in industrije, da vse osebe, (fizične ali podjetja bodisi tuja, mešana ali čista domača) izpolnijo svojo zakonito dolžnost, da namreč vse take dolgove in prejemke ter depozite neprijateljskih podanikov v kakoršnikoli obliki takoj prijavijo ministrstvu; da nikomur teh oseb ali podjetij ničesar ne izplačajo bodisi pod katerimkoli naslovom, ampak denar polože v depozit Upravi fondov; samo tako se osvobodijo svoje obveznosti napram njim. Kdor bi postopal nasprotno, bi ga zadele vse posledice čl. 21 zakona o postopanju z imovino podanikov neprijateljskih držav. V področju deželne vlade za Slovenijo se prijave pošiljajo oddelku za trgovino in obrt deželne vlade v Ljubljani in se denar nalaga potom tega oddelka pri deželni banki v Ljubljani.

Preskrba s sladkorjem. Da se odstrani sladkorna kriza, namerava vlada ustanoviti še nekoliko sladkornih tovarn in sploh skrbeti za povzdigo sladkorne industrije. Letošnji pridelek sladkorne pese v naši državi bo majhen. Zato bomo morali letos še sladkor uvažati.

Osnutek zakona o zavarovanju delavcev. Založila Zveza bolniških blagajen na slov. ozemlju v Ljubljani. Cena 15 K (za 70 strani obsegajočo knjižico naravnost gorostasna!)

RAZNE VESTI.

Braševo na Erdeljskem bo bodoče glavno mesto Vel. Rumunije.

Promet z brzovlaki je bil v avstrijski republiki zaradi pomanjkanja premoga 19. tm. ustavljen.

Preiskavo zaradi umora ruskega carja je izvršila posebna komisija po naročilu vlade v Omsku. Dognano je, da je množica od straže izsilila, da se umori carjeva rodbina na zverinski način. Vlada v Omsku je obtožila na podlagi tega 164 oseb zaradi umora. Ob ravna bo javna.

Zadnja poročila

Nemci hočejo iskati povzročitelje vojne in vojnih grozot.

LDU. Nauen, 19. avg. Ustavni odsek nemške narodne skupščine je predlagal, da se ustanovi poseben preiskovalni odsek 28 članov, ki naj dožene, kateri dogodki so povzročili vojno in njeno podaljšanje, dalje ali so se tekom vojne nudile prilike za mirovne pogovore, ali se vojaške in civilne oblasti med seboj in z narodnim zastopstvom delale sporazumno in ali so se izdale odredbe, ki so kršile mednarodno pravo.

Pomanjkanje premoga v Nemški Avstriji.

LDU. Dunaj 20. avg. Izven brzovlakov bodo morali v avstrijski republiki zaradi pomanjkanja premoga ustaviti najbrže celo vrsto osebnih vlakov. Za plinarno in električno na Dunaju je premoga le še za par dni.

Zapadna Ogrska in Nemška Avstrija. LDU. Nauen 20. avg. Nemška Avstrija nemških pokrajin zapadne Ogrske ne bo zasedla. Izdala bo oklic na nemško prebivalstvo, naj zaupa pravici samoodločbe. Madžarska vlada je odredila veliko aretacij ljudi, ki so delali za priklonitev k Nemški Avstriji.

Še ena vlada v Rusiji.

LDU. Pariz 20. avg. Čez Stokholm prihaja vest, da se je v Pskovu ustanovila nova vlada za sev.-zapadno Rusijo.

Rumuni bi radi vrgli nadvojvodo Jožeta.

LDU. Lyon 20. avg. Rumunska vlada je hotela od veselit mandata, da strmu glavi na Ogrskem vlado nadvojvoda Jožeta in vpostavi liberalno vlado. Amerika se je zavzela, Francozi in Angleži so nasprotovali, vsled česar je predlog propadel.

Pariška konferenca in zapadna Ogrska.

LDU. Pariz 20. avg. Vrhovni zavez-Remerja glede nemških krajev zapadne niški svet se je včeraj bavil z noto dr. Ogrske. Odločitev je bila odgojena.

Listnica uredništva.

„Članica društva R. K.“: Vedeti moram, s kom imam opraviti, predno obravnavam Vaš dopis. Zato mi ali javite svoje ime ali pa pridite osebno k meni v uredništvo!

Poslano.*

Male posledice velike slavnosti V maju: Tashekova slavnost. Polomija. Slaba vest. Obljuba! V avgustu: Huda jeza! Strašni pogledi! Obljuba? — Jeziti se, nikomur ne branim, hud pogled me sila zabava. Žalosten sem le, da „razsodišča“ ni. Gospodje „bratci“: Pa ne, da bi bila vmes kakšna „vest“? — Gre za stvar, od ktere me ne odvrnejo hudi pogledi. Torej kmalu, dokler sem še doma; sicer postanem bolj jasen in še bolj siten.

Pod Rifnikom, 18. avg. 1919.

Pohlevno udani Vam

Cestni Anzek.

* Uredništvo ne prevzame odgovornosti.

Dekle z dežele želi stopiti kot gospodinja v kako župnišče ali pa kakemu samostojnemu gospodu. Vajena sem vsakega dela in imam veselje do svinj in živinoreje, nastop takoj. Naslov v upravn. 1218 3—1

Spretna šivilja za moško in fino damsko perilo se išče za takoj. Pismene ponudbe pod S. M. na upravništvo. 1229 3—1

Za obiranje hmelja se sprejme več otrok na **Bežigradu pri Celju.**

Štev. 6590/19

Razglas.

Prepove se prodajanje živil od hiše do hiše pred 11. uro. Tudi se pred to uro v mestu in njega okolici ne sme izvrševati prekupovanje živil po branjevcih in trgovcih.

Mestni magistrat celjski, 19. VIII. 1919, za vladnega komisarja: **dr. Fohn**

Štev. 6589/19

Razglas.

Občinstvo se v lastnem interesu opozarja, da čim najbolj štedi z vodo in je ne pusti po nepotrebnem iz dovoda teči.

Prestopki zoper to odredbo se bodo kaznovali po § 7 oziroma 11 ces. naredbe z dne 20. apr. 1854 z globo od 2 do 200 K ali z zaporom od 6 ur do 2 tednov.

Mestni magistrat celjski, 19. VIII. 1919, za vladnega komisarja: **dr. Fohn**

Tužnim srcem javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znanec, da je naš dobri skrbni oče, gospod

Ivan Kocuvan

nadučitelj v pokoj

danes ob 9. uri zvečer v 83. letu svojega truda in uspeha polnega življenja izdihnil svojo blago dušo.

Pogreb predraga rajnega se vrši v četrtek 21. avg. ob 3. uri popoldne na mariborskem pokopališču.

Maribor-Celje, dne 19. avgusta 1919.

Anton Kocuvan, trgovec; **Ferdo Kocuvan**, višji davčni upravitelj, sinova in ostali sorodniki.

sprejema hranilne vloge in
jih obrestuje po $(3 \frac{0}{2} \frac{0}{0})$
tri in pol od sto

Zaloga tu- in inozemskega
manufakturnega blaga.

Zaloga papirja, pisalnih in risalnih potrebščin na debelo in drobno

mora poginuti, če se vporablja moja preizkušeno najboljša in povsod hvaljena sredstva kakor: Za poljske miši 6 K, za podgane 6 K, za ščurke 6 K, posebno močna tinktura za stenice 6K, uničevalec moljev 3 K, prašek proti mrčesu 5K, tinktura proti ušem pri ljudeh 3 K, mazilo za uši pri živalih 3 K, prašek za uši v obleki in perilu 4 K, tinktura proti mrčesu na sadju in zelenjadi (uničevalec rastlin) 3 K. Pošilja po povzetju **Zavod za eksport**
M. Jünker, 85 — 62
Zagreb 37, Petrinjska ulica 3

V Ljubljani, dne 10. avgusta 1919.

Ivan in Ana Černe.

Zaloga papirja, pisalnih in risalnih potrebščin na debelo in drobno